

maa tilſtaa, at en ſaadan Fordring er noget ganſke Nytt og Uſædvanligt. Forſaauidt der dernæſt er Spørgsmaal om, at Underſøgelfen ſkulde finde Sted, ikke for at klare de privatrettelige Eiendomsforhold, men derimod Anliggender af en mere offentlig Karakter, navnlig Spørgsmaalet om, hvorledes man rigtig ſkulde ordne Grændſen mellem de forſkjellige Strandlehn, da tvivler jeg ſom ſagt paa, at det ærede Udvalg fuldelig har underſøgt denne Sag eller har kunnet gjøre det; men jeg vil derom kun ſige dette, at, derſom det ærede Udvalg havde havt Leilighed til at trænge nærmere tilbunds i denne Sag, vilde det maaffe være kommet til det ſamme Reſultat ſom Miniſteriet, at der ved denne Leilighed maaffe er Synsmaader og Betragtninger, der spille en Rolle, ſom i og for ſig ikke fortjene at viſes nogen ſædveles Begunſtigelſe. Hvad angaar det Andragende, der omhandles under Nr. 5, hvor hele Udvalget har fluttet ſig ſammen, da ſkal jeg kun tillade mig at bemærke, at der i det Andragende, ſom er blevet indgivet til det ærede Udvalg, og hvoraf Bedkommende have ſendt en Gjenpart til Juſtitsminiſteren, er flere Anſigtigheder. Jeg ſkal ikke dvæle ved de faktiſke Urigtigheeder, der anføres i dette Andragende, men kun nævne en, fordi den har ikke ringe Betydning og kom frem i de Bemærkninger, der bleve fremſatte af den ærede Ordſfører. Det er nemlig den, at Kjøbenhavnſ Brandforſikring ſkal have erklaret ſig villig til at optage de paagjældende Grundeiere i Kjøbenhavnſ Brandforſikring. Dette er ikke korrekt, tværtimod. Der er for 3 eller 4 Aar ſiden fremkommet et Andragende fra den kjøbenhavniſke Brandforſikring om, at den maatte udvide ſin Virkefæds til at omfatte 3 udenbys Kvarterer, de 3 Boldkvarterer indenfor Sørerne. Under de Overveielſer og Forhandlinger, ſom dette Andragende gav Anledning til, blev navnlig ogſaa det Spørgsmaal ſtillet til Kjøbenhavnſ Brandforſikring, om den faſtholdt denne Begrændſning, eller om den ikke vilde udvide ſin Virkefæds til at omfatte hele Kjøbstadens Grund; men dertil har Kjøbenhavnſ Brandforſikring ſvaret nei, og den har ved en ſenere Leilighed, hvor der er ſpurgt, om den faſtholdt denne Begring, hertil ſagt ja. Der foreligger alſaa ikke nogen Udtalelſe af Willie fra Kjøbenhavnſ Brandforſikrings Side til at udvide ſit Omraade ſaaledes, at den kom til at omfatte alle Andragerne. Dette er blandt andet en af Grundene, hvorfor der ikke kan være Spørgsmaal om at ordne Sagen paa den Maade, ſom Andragerne have ønsket; men der er ogſaa et andet Moment tilſtede, ſom Andragerne maaffe kun tillægge en ringe Betydning, medens det ikke beſto mindre vel fortjener at paaagtes. Jeg antager, at det lader ſig gjøre adminiſtrativt at ordne Forholdet ligeoverfor Kjøbenhavnſ Brandforſikring; men jeg vilde anſe det for urigtigt, om man vilde ordne Sagen ſaaledes, at de to Konkurrenter, Kjøben-

havns Brandforſikring og Landbygningernes almindelige Brandforſikring, kom til at kæmpe underlige Vilkaar. De Herrer maa erindre, at Forholdet er dette, at den kjøbenhavniſke Brandforſikring indtil den nyeste Tid ikke har villet have med Udenvolds-Bygninger at beſtulle, fordi der har været større Riſiko forbundet dermed; diſe Bygninger ere derfor viiſt bort fra Kjøbenhavnſ Brandforſikring og have maattet gaa ind under Landbygningernes almindelige Brandforſikring. Nu er Forholdet tilbøds forandret tilbøds ved Ofre fra Landbygningernes Brandforſikrings Side, nu er der ingen større Riſiko forbundet med at udvide den kjøbenhavniſke Brandforſikring til de nærliggende Dele af Forſtædernes Grund, og nu vil Kjøbenhavnſ Brandforſikring nok have diſe Bygninger. Naar man imidlertid, ikke for denne Forſikrings, men for de private Cieres Skyld, i og for ſig maatte finde det rigtigt at aabne en Konkurrence med Landbygningernes Brandforſikring, ſaa har derfor Kjøbenhavnſ Brandforſikring dog intet Krav paa i denne Konkurrence at blive ſtillet under forholdsvis gunſtigere Vilkaar end den almindelige Brandforſikring, ſom hidtil har været forpligtet til at have diſe Forſikringer paa en Tid, da det er forbunden med større Riſiko. Denne Uligheid i Vilkaar beſtaar nemlig ſjødt deri, at den kjøbenhavniſke Brandforſikring ikke kræver, at afbrændte Bygninger ſkulde gjenopføres, medens dette er en Fordring, der ſtilles ikke blot af Landbygningernes, men ogſaa af Kjøbstædernes Brandforſikring; det er det andet Punkt, hvor Andragerne udtrykke ſig faktiſt mindre rigtigt. Det vilde, ſaauidt ſjønnes, være ubilligt at indrette det ſaaledes, at man gav de paagjældende Ciere Frihed til at vælge imellem den kjøbenhavniſke Brandforſikring og Landbygningernes Brandforſikring; man ſiger til dem: i første Tilfælde ſaae 3 fuld Frihed over Assuranceſummen i Tilfælde af Udebrand, i det andet Tilfælde derimod ſulle 3 være tvungne til at føre Bygningen op igjen. Fremdeles ſkulde man give Kjøbenhavnſ Brandforſikring Ret til at vrage; thi der var ingen Forpligtelſe for den kjøbenhavniſke Brandforſikring til at tegne Forſikring for alle Bygninger, hvorimod Landbygningernes Brandforſikrings Forpligtelſe dertil vilde blive ſtaaende, og den alſaa blive ſat i den Situation at maatte optage Braget, ſom Kjøbenhavnſ Brandforſikring ikke vilde have. Dette vilde være en Uligheid i Vilkaar, ſom jeg maa anſe det for urigtigt at bringe tilſtede. Naar diſe Uligheder kunde udjævnes — men det kræver tilbøds en Mellemkomſt af Lovgivningsmagten — har jeg Intet inod forſaauidt at ſtille Forholdene ſaa gunſtigt for de Private ſom muligt; men der er alſaa en hel Del at overveie og en hel Del Betragtninger at anſtille, der ikke have været fremme for Udvalget; ſom ikke beſtomindre har fundet Anledning til, trods den Beſtemmelſe, Juſtitsminiſteren engang tidligere har taget,